

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserter) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Kranju (Kranjsko). — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Št. 5.

V Kranju, dne 4. marca 1905.

II. letnik.

Svoji k svojim!

I.

Danzadnem se Slovenci pritožujemo, da nas Nemci zatirajo na vseh koncih in krajih, da nas psujejo, kakor to Nemci posebno dobro znajo. Naše pritožbe so žalibog le preresnične, a sami smo to zakrivili, ker nimamo tistega narodnega ponosa, ki ga vidimo pri naših nasprotnikih. Težko je priti našim nasprotnikom do živega, ker so skoro brez izjeme dobro podprti in sedaj v jako ugodnih imovinskih razmerah, dasi so pred nekaj desetletji takorekoč priberali med Slovence. Poznamo ga tako poturico, ki je bosa, z do kolen raztrganimi hlačami med Slovenci prodajala žemlje — a danes nosi glavo po konci in klanja se mu vse od najnižjega do najvišjega. Prezirljivo govori ta Iškarijot o Slovencih in zaničljivo se ozira nanje, kakor bi Slovenci ne bili niti ljudje. Kje vendar leži krivda, da si drznejo tako postopati proti nam?

Žalibog, da moramo priznati, da smo temu največ sami krivi, da smo si sami spletli bič, s katerim nas bičajo do krvi naši nasprotniki. Začudeno se pogledujemo, je li res mogoče, da bi bili sami najeli krvnike, ki mučijo ubogega Slovence do smrti. Dà, dà, gola resnica je to.

Ne le, da smo si sami greli gada na svojih prsih, ki nam prizadeva smrtne pike, še celo bogato smo ga plačevali desetletja in deset-

letja ter mu od vseh strani donášali obilno podporo, da si je sezidal trdnjavo, ob katere zidovju se borimo sedaj ter prelivamo srčno kri. Sami smo, Slovenci, doma živeli v revščini, da smo kupičili bogastvo svojim nasprotnikom, ki nas hočejo sedaj ugonobiti in pregnati iz mile nam domovine.

Tudi zmrzujoči jež, katerega nihče ni hotel vzeti pod streho, je prilezel ponižno k lisici ter jo rotil, kako mirno bode stisnjen v kotiček dihal, samo da mu ni bilo treba poginuti. Taki ježi so tudi napol poginjeni milo prosili za kotiček, kjer bi se rešili pogina. Slovenci, ki smo bili nespametni, smo jim usmiljenega srca dovolili kotiček. A ko so se malo ogreli, so nas že jeli pikati in zbadati. Namesto da bi bili nevhvaležno svojat iztirali iz naše lastnine, smo se bojazljivo umikali in umikali. Dà, celo polnili smo njihove globoke bisage leto za letom, ne da bi bili premišljali, kake posledice bi znalo imeti naše početje. Prebudili smo se sicer — ali zelo, zelo pozno — vendar še ne popolno prepozno. Ko so Slovenci videli, kako delajo ljudje, ki se živé in bogaté od izključno slovenskih žuljev, treba je bilo združiti vse moči, da se zastavi pot takemu početju. A žalibog, da smo bili tako okorni in se držali starih navad. Preprostemu seljaku se pač ni bilo čuditi, če je hodil kupovat tja, kjer je kupaval njegov oče, kajti navada je železna srajca.

Zato pa je bila naloga bolj izobraženih, poučiti preprostega človeka, da s tem, če pod-

Slovenci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slovenskega Štajerca“!

Takih gostiln, kjer ni „Slovenskega Štajerca“ na razpolago, se ogibajte!

pira trgovino in obrt nasprotnika — sebi spleta bič, ki mu bo vsekaval krvave rane po telesu. Treba je bilo opozoriti vrle značajne slovenske trgovce in obrtnike, kje je dovolj zaslužka. Seveda je pri takem delu jako veliko previdnosti, kajti marsikdo pod geslom „svoji k svojim“ skriva svoje grde sebične namene ter s tem bolj sigurno napeljava vodo na mlin naših nasprotnikov, ker v slabo ime spravlja slovensko trgovino in obrt. Ne da se tajiti, da se mora začetnik boriti z velikimi težkočami, med tem ko ima nasprotnik že polno utrjeno stališče, a to traja le nekaj časa. Truda in morebitnih začasnih razočaranj se ne smemo bati, ker končno nas bodo uspehi tembolj veselili, ako si jih pridobimo z velikim trudom in naporom.

Rekli smo poprej — ni še prepozno.

Dopisi.

Iz Podčetrka. Če ima človek količkaj priložnosti opazovati gibanje v našem trgu, priti mora do dveh zaključkov: ali se res včasih svet narobe suče, ali pa zavre tuintam v možganih podčetrčkih nemčurjev, kratko, v njihovih piskrih, ali kakor bi morali reči, da me vsi zastopite, v njihovih glavah ni vse v redu. Najnovejša novica o tem trgu namreč bi bil postanek takozvane «Fortschrittspartei». Govorim gotovo istino, če vam povem, da niti eden te bruhali ne razume pravi pomen te besede in veliko jih je izmed njih, ki mislijo, to mora biti nekaj za pojediti. Vzroki, vsled katerih se nazivljajo «Fortschrittspartei» bi bili menda sledeči: Ti ljudje, namreč mislijo, da je to «Fortschrittlich» ali napredno, kakor bi Slovenec rekel, če si od dne do dne dajejo nova imena, če se pogrezavajo vsled njihovih učinkov čim dalje v blato in močvirje, če si izmišljajo danzadnevom sramotne stvari, da tako navidezno pri vseh javnih nastopih zmagajo in se ohranijo nekako na površju, a v istini niso nič družega, kakor krstave ovce in v ovčje kože preoblečeni volkovi. Zlasti kar se tiče novih primkov, bi človek opozoril na takozvani «Patschenviertel», tukaj je namreč oni znani klobučar, ki je bil šele pred nekaj leti obsojen na težko ječo radi krive prisege, a dandanes sedi spet v odboru, ker se je sam predlagal pri obč. volitvah za kandidata, rekoč: «und meine Wenigkeit». No ima prav, če se imenuje sam tako, a mi še dostavimo, da je ta «Wenigkeit» znan tudi pod imenom «Švafler», ker kvasi in klobasari vedno in vedno, danes tako, jutri drugače, kakor je vreme. In takšnega človeka, ki ima vse druge lastnosti, samo lepe ne, imajo v odboru. Mi čestitamo! V tem kraju ima ta «Fortschrittspartei» seveda tudi svoj «Agitations-lokal»; brlog namreč jim ni več dosti modern in krstili so ta pajzle «Gasthaus zu den drei Löchern mit dem englischen Garten». Tu od daleč sliši človek vedno lajanje

in javkanje, kakor bi cucki tulili, in ko šele blizo prideš, spoznaš, da se tukaj mešajo hripavi glasovi treh ničvrednih babnic, ki so tudi zastopnice one «Fortschrittspartei», samo ne vprašate, kakšne? Uvideli bode, kako «fortschrittlich» so, če ste brali te dni po nemških časnikih, da so zasledili v podčetrčkih gozdih medveda. No, pojasniti moramo tudi to in reči, da se je menda spet po onih gozdih podil kakšen velik pes iz trga, katerega sta potem slučajno oni vedno pijani «Bergmandele» in gozdni praktikant zagledala ter hitro raznesla novico, da so zasledili medveda. Da, to so že ljudje tiste vrste, ki zgledajo tako, da bi jih človek imel za «Bärenjäger». Povod v pojasnila teh vrstic nikakor ni neopravičen in v dokaz za resnico govori zadosti dejstvo, da grajski «ferboltar», njegov «ksel» Drobnič in oni orehovski «Mati-i-ja» prav radi jagajo v ondotnih gozdih po tržkih psih, in imajo tako vsaj eno delo, ker v teh gozdih posebne divjačine itak ni in «Fortschrittspartei» sama ob sebi nudi dosti divjakov in divjačine, tako, da je več potreba ni. «Fortschrittlich» pa so še tudi dalje. Ker vsi skupaj ne razumejo prav nič, naročili so si za obč. volitve onega «rdečega Hermana» iz Ptuj; mislili smo seveda, naši nasprotniki se bodo res enkrat sijajno pokazali in volitve se res vršile postavno, a, joj mene, sijajno so se blamirali. Kak kmet izmed onih, ki so prišli oni dan k volitvi, je imel več pojma o volitvah, kakor ta «rdečelisec» in «ferboltar»; kajti delala sta, kakor dva pajeka po koritu, je pa tudi umevno, da nista znala bolje, zlasti naš «ferboltar» in to vsled pomanjkanja izobrazbe v mladih dneh; kajti, kakor smo izvedeli iz gotovih virov, poizkušaval se je naš «ferboltar» v svojih mladih letih s čevljarskim šilom in kopitom. Čujte! In zato lahko tudi mi rečemo: «Birt von uns noch dem rihtigen Schätzbert taksirt» — Vprašali bode, kam pa «Geist» pripada? Ja, si nič ne «zrajtate», to je «Regimentsbobner» te nemčurske «Fortschrittspartei»; samo sedaj še ni okreval od one «batine», ki se je bil nalezal v gostilni «zu den drei Löchern», in lahko si mislite, v kakih škripcih je, kajti njegov itak že «šnopsarski» nos vsled tistih mastnih, ki jih je dobil po njem, tako mogočno cvete in poganja, da si niti na svetlo ne upa.

Pa tembolj moramo obžalovati, da so tudi med nami ljudje, ki so šli tem «Fortschrittlerjem» na limance. Pregovor sicer pravi: «osel gre samo enkrat na led», a znani hrvatski trgovec Čokl je šel že drugič, ker je seveda z «Fortschrittlerji» volil nemčurje; posledico ali zaključek občnega mišljenja o tem trgovcu si vsakdo lahko sam napravi. To le bi bile temeljne misli in delovanje slavne «Podčetrčeer Fortschrittspartei» ali «die einstimmig gewählte Ausschusspartei», kakor sami povsodi naglašajo po svojem bobnarju; ampak mi rečemo kratko, vsi skupaj niso vredni niti enega «Schusspulfra».

O, črez vas — Lačn — pergerji —

Iz Konjic. Dobro si jih privoščil naše nemčurske trgovce, kar besneli so od jeze! Pa saj to tudi zaslužijo. Naše krajcarje bi radi, a nas zaničujejo. Nemilo za nedrago! Ti naši tržani, krojači, čevljarji, krčmarji, mesarji so letos vsi v okrajnem zastopu. Kaj bomo ureza-

— 3 —
vali podplate in obračali stare frake? Kje na božjem svetu še imajo take osle v okrajnem zastopu, da volijo v odbor žnidarja in šoštarja! Majčkena, s slamo krita hišica, pa za pest krompirja vrta, to je njihovo »posestvo«. Redijo morebiti hišne zajce in morske svinjke. Bodo za te upeljali nova zlahitna plemena! Zdaj bomo pa kmetje morali v obrtne ceh, ko je vse tako narobe! (Ti, kmečki prijatelj, — giftna krota — kaj pa ti porečeš?)

Trda jim je predla našim nemčurjem, ker jim je zmanjkalo »zanesljivih« ljudi, pa so po teh posegli. Zakaj ne še vašega policaja in prižigača svetilk? Naš dobri gospod Posek, kako ima ta rad kmete!! A Pučnika, ki je med vsemi nemškutarji najboljši, ki so sramuje njih grdega ravnanja, bi bili radi postavili na cesto? Aj, aj! Kake bramne želje! Svojega tovariša izbaciti, zato ker čuti s kmetom! Vas ni nič sram? Vredni bratci Ornikovi! Zaslužni križec njim! Ali, kmetje slovenski, zdaj pazite! »Svetovna« železnica Poljčane-Konjice je zahtevala od vas od leta 1892, ko je bila dograjena, letnih 12.000 K; kakor v blato vrženi, so bili za vas. Ker pa so se bali vam vedno nalagati take svote, so ostali nekaj let deželi dolžni. In ta dolg je do danes narasel na 52.000 goldinarjev. Dežela noče več čakati, železnica ima se vedno — plačati se pravi! Deželo menijo naprositi, da jim izpregleda 31.000. Pa to je veliko vprašanje, če dežela to stori! Najbrž ne! Torej vas tolažijo s praznim nič — plačati bo pa le treba! No, pa da tudi izpregleda, ostane še vedno lep denar! Zato bodo poskočili kar za 10% pri okrajnih dokladah! Kmet, molči in plačaj, to je njih geslo, a v zahvalo zasramovanje in preziranje!

Kmetje konjiški, zapišite si to krivico na podobje svojih vrat, da vam bo vedno pred očmi! Če vas drugega ne izpametuje, naj vas vsaj to! In te ljudi bi še podpirali? Hodili v njihove trgovine in krčme? Mi imamo svojo gostilno, Narodni dom! Vsak kmet je tamkaj dobro došel in tudi pošteno postrežen! Naše pijavke pa ob tla. Ob priliki več. Pohorski novinec II.

Iz šentlenartskega okraja. »Ptič se pozna po perju, volk po dlaki!« Tako mi je prišlo na misel, poslušajoč govorico ljudstva, se shajajočega iz celega okraja tukaj pri Sv. Lenartu. Ljudstvo je v zadnji številki »Slov. Štajerca« spoznalo, komu je bil namenjen članek od polmilijonerja in turskega paša in to je dokaz, da se dopisnik ni motil. Saj pa tudi ona dva sama priznavata resnico nad dopisom s tem, ker z vso drznostjo iščeta dopisnika, akoravno nju ni po imenu imenoval.

Iz govorice ljudstva se da vse opaziti. Pri neki priliki sem namreč slišal, da agitira še nek drugi nemčur za svoja pitna brata. Ta ptič je iz Jurjovskega dola naše župnije, kateri se po svojem perju nič ne razločuje od imenovanih dveh ptičev, samo s svojim kljunom poje po tukajšnjih gostilnah take grde pesmi, da še celo nemškutarji prikrivajo pred njim svoje otročiče.

In če kje, se vresničuje nad to trojico stari pregovor: »Gliha vkup štriha«. Saj ti trije sinovi očeta Pekornika, kateri jih redi s svojo giftno kroto, imajo tudi po njegovem zgledu svoje hareme, v katerih se pa zopet razlikujejo kot ptice po perju. Prvi sicer star fant štima

svojo »virčadlerco«, drugi ne mož ne fant — svojo »pastorko«, tretji še sicer mož — svojo dekle.

Da se pridružujejo nemčurski bandi osebe, kakor smo jih opisali, se ne čudimo! »Pa da hočejo za seboj potegniti našega, dozdej vedno zanesljivega slovensko-značajnega sina slovensko-značajnih starišev, in sedaj premožnega kmeta v Jurjovskem dolu, to se nam zdi pri njem nemogoče.

Kateri pa bodo vendar slepo drli za našimi nasprotniki in pomagali nam kopati nemčursko jamo, vse te bomo razkrinkali ob svojem času po imenih tako, da si bodo želeli sami zase veliko globejše jame, kakor jo kopljejo nam. Želi vam vse dobro obimejni opazovalec.

Iz Oplotnice. Zadnjič si nam, dragi »Slovenski Štajerc« poročal, kako je šolska lipa naše nemškutarje bodla v oči. Tudi o volitvah si nam nekoliko namignil. Torej znaj, da smo navzlic vsem mogočim spletkam vendar vrgli nemškutarje pod klop. Nemčurski Jonke — kmetje sovrstniki, zapomnite si tega trgovca — je nekemu revčku plačal vožnjo in ceho iz Gradca v Oplotnico, da je le prišel na volišče. Kmetje, mi se bomo držali svojega trgovca, saj ga poznamo vsi, on je naš mož. Gosp. župnika, ki je volil Slovence, bi bili nemškutarji radi kar v žlici vode vtopili. Da je naš g. župnik pravi mož, še sam svitli cesar ve, zato mu je podal naslov častnega kanonika! Slava mu, da se tako poteguje za našo kmečko paro. Na dan volitve smo morali od steklih nemškutarjev slišati take surovosti, kakor jih morejo izreči le taka gnojna usta. Zakaj pa nas od svojih trgovin, oštarij, usnjarij ne naganjate, če smo tako ničvredni. Od gladu bi morale poginiti, ve sirote, brez nas. Krojač Stremšek je najhujši janičar, Ubogi starši, ki imajo takega sina, izdajalca svoje matere. Slišali smo, da se menite pritožiti radi izpada volitev. Menda radi vaših sleparij! Nesramni in brez časti ste dosti za to! Menite, da se le razveljavijo. A naša vojska bo drugičkrat še večja, vaš prepad še griji. Le rekurirajte!

Toda še nismo pri koncu! Letos smo dobili zasilnega učitelja Srobotnika. Ta ubožček, mesto da bi se učil in vsaj eno skušnjo napravil, spisuje smradljive laži v »giftno kroto«. Gospodek bi naj našo deco lepo podučeval, kako se mora na cesti obnašati, da bi mi imeli veselje. Zadnjikrat se mu je menda mešalo, ko je pisal o naših volitvah. Najprej se hvali da so zmagali, potem pa zopet javka kakor Jeremija, da so propadli, Pamet, Pamet! Naj gre v Loče k sv. Duhu, da mu možgane razsvetli. Na dan volitve je kar jokal, ker ni smel na volišče! Torej le skušnjo prej. Z nami Pohorci se ne šalite. Kakor smo dobri in potrpežljivi, a če nas do dobra ujezite, se nas varujte!

Toliko za danes! Če pa ne nehate rogoviliti, bomo o vas razkrili še lepe strani, da bo joj. V šolo, v šolo in h knjigam, pa ne v politiko, ko ste še za ušesi mokri!

Pohorski kmet.

Iz Partinja. Grozno nas je pretreslo in presenetilo poročilo, da ste bili Vi, neustrašeni in velezaslužni gospod urednik, na tako nečuvni način napadeni. Neprijetna slutnja nas je popadla v tem trenutku. Oh, kako hudo bi za nas štajerske Slevence bilo, ko ne bi več k nam prihajalo Vaše velepomembno glasilo. Pa Bogu vse-

mogočemu bodi v zahvalo, da ni orožje rabeljnovo življenja izgnalo iz Vas. Želimo Vam iz dna naših duš skorajšnje okrevanje.

Sedaj pa se nekaj! V 2. številu letošnjega »Slovenskega Štajerca« pobožali ste, gospod urednik, nekoliko tudi gospodarja v Partinju po imenu Rojs ali Rues, kakor se on podpisuje. Pa resnici na ljubo, njemu še tisti »ferdamani ptujski tajfel« ali kakor mu drugi pravijo »ptujska giftna krota« vendar ni do cela zmešala možganov, kajti je tudi naročnik našega, vrlo narodnega in neustrašenega »Slovenskega Štajerca«, kar sem pa žalibog šele v najnovejšem času izvedel. Oh, ko bi mi bilo to že prej znano, se ne bi nikoli tako daleč spozabil ter njegovo kožo v »Slovenskem Štajercu« zlorabil. No pa, ker imam sedaj radi tega zločina popolno grivingo ali kes v zvezi z trdnim sklepom, kaj tacega nikoli več ne storiti, mislim, bo gotovo tudi on odpustil spokornemu Irgecu. Toraj še enkrat to svojo hudobijo iz dna srca obžalujem ter ti, gospodar Rojs, za pokoro te vrstice darujem. Da pa se v bodoče ne bo moje pero več zmotilo, vrži v stran šnopsarjev in nečistnikov glasililo, namreč tisto ptujsko motovilo in da se ne bo več tvoje ime v »Slovenskem Štajercu« blestelo, pusti angeljskega (!?) Frančka in drugih renegatov krdelo.

Iz poljčanske fare. Zadnja »giftna krota« zaganja se v dopisu iz Stanovskega v našega g. župnika. Ta dopis je poln laži in zavijanja; skrpucale ga pa niso »kmečke korenike« iz Stanovskega, ampak nam dobro znani, predobro znani privandrance, ki v novejšem času svojo kočevarsko modrost prodaja v ptujskem zapeljivcu. Da bi temu junaku ne mogli priti na sled, daje svoje budalosti prepisati in pod drugim imenom pošiljati v »giftno kroto«. Toda poljčanski farani nismo nikakor ona »bebasta čreda z jelenovimi možgani«, kakor nas to revše v nekem prejšnjem krotarskem dopisu s tem kranjskim izrazom imenuje, dobro vemo, v katerem grmu ta zajec tiči. On je tisti Kazimir »s sneznobelc dušo«, ki v zvezi tukajšnjih bogaboječih nemškutarjev kaže in ruši mir v fari in hujša zoper g. župnika, ki se pri volitvah poteguje za verne krščanske kmete. To bi nam bil lepi dušni pastir, ki bi se bratil z volkovi ter pustil svoje ovčice trgati od njih! Debela in grda laž je, da je g. župnik razrušil ves mir v Poljčanah; tukajšnji nemškutarji so delali v lepi naši župniji nemir in prepir, posebno pri volitvah, že od onega davnega časa, ko se je začel slovenski kmečki trpin zavdati, da ni samo za to ustvarjen, da pete liže in svoje težko zaslužene denarce nose v nenasitljivo mošnjo privandranih nemškutarjev. Kdo se ne spominja, kaj vse so počenjali dobroznani, bogaboječi nemškutarji zoper prejšnje vrozaslužne dušne pastirje n. pr. rajnega g. Jurija, gg. Šebata in Lenarta, ki so za našo župnijo storili toliko dobrega in lepega!

Ti ljudje se ravnaajo po svetopisemskih besedah: »Udaril bom pastirja in razskropile se bodo ovce«, in žalibog jim gredo marsikateri kratkovidneži na limanice; toda ogromna večina faranov stoji še vedno na strani svojih dušnih pastirjev, ker dobro ve, da ti ne iščejo svoje časti in svojega dobička, ampak časno in večno srečo vernega slovenskega in nemškega ljudstva. Nadalje

laže naš krotar, da so g. župniku zaprta vrata že skoraj vseh boljših hiš v Poljčanah. Radovedni smo, katere so te »boljše hiše« v Poljčanah; tukajšnjih nemškutarskih krčem in gostilne poštenega Nemca g. Kartnerja vendar ne more misliti naš »dopisniček«, ker so to javni prostori, kamor vstopiti se nikomur ne more zabraniti, ako le pošteno plača in se spodobno obnaša, kamor pa naš g. župnik ne zahaja, ker ima kaj bolj pametnega delati, kakor pa po cele noči po vzgledu našega krotarja v njih posedati in dragi čas trati; sicer pa nam tudi ni jasno, zakaj bi ravno te krčme bile »boljše hiše«; naša preprosta pamet nam pravi, da so »boljše hiše« le one, v katerih vlada lep krščanski red in bogoljubno življenje, naj si bodo potem te hiše krčme ali pa ne, in take hiše niso še nikdar vrat zapirale svojim duhovnikom. Če bi se pa kdaj izpolnila »pobožna« želja našega »krotarja«, da bi vrata zapirali dušnemu pastirju oni ljudje, ki se Boga tako zelo bojijo, da nikdar ne obiskujejo službe božje ter ne prejemajo sv. zakramentov, potem bi se temu pač nihče ne čudil. — Laž je nadalje, da je hotel g. župnik rogoviliti pri stanovski volitvi; rogovilila sta poljčanska »olikanca« Albin in Janez — pardon Johan — Grundner, rogovilila in divjala tako, da so se navzoči slovenski kmetje kar zgražali in občudovali g. župnika, da je tako mirno in dostojno prenašal grdo psovanje. Posebno je razgrajal in divjal deviškočisti Albin Grundner, ki ni imel pri volitvi nič za opraviti, ampak je prišel samo razsajati in svojo robotost prodajati, toda je moral zapustiti volilno sobo, da je potem zunaj kakor razjarjeni kužek v svoji onemogli jezi razgrajal in cvilil. Debela laž je torej, da je »koreniti mladi Albin Grundner po zaslužku (!) razsvetlil župniku stabišče«; pač pa je moral sramotno zapustiti volilno sobo. Res »koreniti« je ta sušičaski mladič, koreniti v onih rečeh, katere bi se med kristjani naj niti ne imenovali; koreniti v zabavljanju čez narodne duhovnike in narodne Slovence, koreniti v zanemarjanju verskih svojih dolžnosti, koreniti v svojem divjaštvu in neolikanosti; toda zaradi takih »korenitosti« ga pač nobeden pameten človek ne občuduje, ampak odkrito pomiluje. Na potu proti Poljčanam in v Poljčanah se je ta srboritnež uprav divjaško obnašal; ljudje so kar preplašeno gledali njegovo divjanje; s strahom so se vpraševali, če ni znabit znozel; nevarnost za to je bila tem večja, ker smo se blizali ščipu ali polni luni. Da hvali »dopisniček« priljubljenost Antona Grundnerja in Alojzija Kuglerja, katerega pa imenuje tudi Grundner, kar jasno priča, da se naš privandranec ni vdomačil v Poljčanah, je navadna farbarija, katere tukaj nihče ne verjame razven naših nemškutarjev; ravno tako je farbarija, da so ti ljudje tako silno milosrčni; o da, milosrčni za debele obresti; milosrčni v svojih mlinih, tako milosrčni, da naši kmetje rajše vozijo v daljno Dražovas v mlin, kakor pa semkaj; milosrčni v svojih gostilnah in mesnicah, kjer moramo vkljub nizkim živinskim cenam meso plačevati tako drago, da si ga kmet niti ob nedeljah ne more več privoščiti; milosrčni pri nakupovanju kmetkega vina, katerega potom za drago ceno prodajajo dalje. O, to nam je dobro znana milosrčnost! Radi pa priznamo, da n. pr. poštena nemška Kartnerjeva hiša in Spodnjega Grundnerja mnogo dobrot izkazuje siro-

mašnim ljudem. Čast, komur čast! Da blati ptujski korundič naše slovenske posojilnice, se ne čudimo; saj so ravno te posojilnice nešteto veliko slovenskih kmetov in obrtnikov rešile iz oderuskih nemčurskih krempljev. Prav farizejsko jih imenuje naš dopisunček «klerikalne» posojilnice; naj si vendar zapomni ta človek, da nismo na Kranjskem, ampak na Štajerskem, kjer ne poznamo klerikalcev in naprednjakov, ampak le Slovence, nemškutarje in Nemce. Marsikateri naprednjaki «giftne krote» so ali nemškutarji, odpadniki in izdajalci, ali pa goljufi, tatovi in morilci, ali pa vse skupaj. Takega naprednjaštva nas Bog varuj! — Ker je pri deželnozborski volitvi naš dopisunček glasoval in «delal» za Štogerja, mu se ta vedno roji po glavi; pač vsak berač svojo malho hvali, naj bo še tako slaba in raztrgana; mi pa vemo, kakšen dobrotnik slovenskega kmeta je ta Štoger; saj ga je «Slovenski Štajerc» že večkrat po «zaslužku» dobro opisal. Tudi mi upamo, da bodo Stanovščani — uči se, dopisunče, slovnič, da boš svojemu stanu primerno bolj pravilno pisal — trdno stali pri prihodnjih volitvah ter volili le poštene, verne in dobre domače posestnike v občinski odbor, a ne si izposojevali Tonče in Lojze iz sosedne občine. Res je pa, da je ljudstvo na Stanovskem jako razkačeno; toda ne na gospoda župnika, ki je prišel kot upravičen volilec k volitvi pomagat kmetom, da spravijo v odbor vrle domače može, ampak ne omenjene nemškutarske razgrajace, ki so prišli tjakaj delat samo zdražbo. Pohleven je slovenski kmet do gotove meje; bič, katerega si drzne naš krotar obljubovati g. župniku, zna se zasukati nad onimi, ki bi zopet prišli na Stanovsko, samo le razsajat in razgrajati — nad znanimi poljčanskimi nemškutarji. Slednjič si ohladije svojo jezo naš krotar nad znanim narodnjakom, ki pa ne stanuje na Stanovskem in tudi ni tamošen volilec; prišel je torej v krotarski dopis, kakor Pilat v vero; no, lahko se tolaži s tem, da ni sramota, ampak le čast za človeka, katerega blesti «giftna kropa». — Drage volje mu vrnemo opomin: Kazimir, le pometaj pred svojim pragom; smetja, gnjilobe in blata je tam dovolj!

Iz Zgornje Poljskave. Povsod se probuja slovenski ponos, iz vseh krajev dohajajo poročila o slovenskem napredku, le pri nas vse spava spanje pravičnega. Ni ne bralnega, ne drugega društva za razvoj narodne omike! Groza te obhaja, ko greš skozi to zaspano vas, povsod ti molijo nasproti nemški napisi, kakor da bi hoteli požreti zavednega Slovenca! Gospod Hrastnik, res se kažete kmetom kot Slovenca — a vaši nemški napisi pač dokazujejo, da ste «stramm deutscher Mann». Proč z nemškimi napisi, pokažite narodu, da čutite žnjim, da ste res sin slovenske matere! Na gostilni, ki jo imate ob glavni cesti blizu Frama, ni videti nobene napisa, o saj vemo, kam pes taco moli! Postanite odločni, omislite si slovenski napis in hvaležni vam bodo zgornjepoljskavski narodnjaki. Vidite! saj ni slovenskega trgovca med nami. Ziesel je tako Hail-Bruder in vi bi pa tudi zapustili zastavo majke Slave? Ubogajte nas! Nadučitelj Sabati kaj rad pokaže ob času občinskih volitev svoje nemčurske rožičke! Kmetje, le pazite, da vam tudi letos ne bo delal zmešnjave! On kaj rad

pleše, kakor mu njegova milostljiva zagode! Posebno za seje šolskega sveta mu daje ona pripravne pouke, kako bi naj povzdignil «Deutsche Gesinnung» Zgornje Poljskave. Poglejmo si še pa občinski urad! Župan sam ne piše drugega ko potne liste, pa še v «Kuhel sprahi» tako, da bi se človek kar razjokal od jeze, a tudi lahko od smeha počil, ko bere tiste oslarije! Pišite slovenski! Stran z nemškim občinskim pečatom, bo tako že skoraj vzel slovo in vem, da bodele naročili novega — slovenskega. Obsojamo pa splošno uradovanje g. Šlamberger-ja. Kot tajnik vseh občin Zgornje Poljskave prav pridno tisi nemške otrobi na sosedne zavedne občine! Ali se ne sramujete, če ste res narodnjak, klobasariti v blaženi nemščini? Pač tužna nam majka! Slovenske so vse omenjene občine in vi hočete napraviti vtis, kakor da bi bila to popolnoma nemška pokrajina. Obljubite, da boste z naprej bolj kazali slovenski ponos, sicer vas moramo soditi za najhujšega nemškutarja! Kmetje, vzdramite se, spoštujte slovenski jezik, pokažite odpadnikom nemškutarjem, da so tukaj za njihovo ljuliko jako neugodna tla. Fantje, vam pa kličemo: Naprej, junaški mladi rod! Učite se lepih slovenskih pesmij, ne pa hajlanja od Pepodiša. Saj bi lahko g. učitelj to preskrbel. Bralno društvo ustanovite, saj so tudi taki možje, ki bodo z navdušenostjo in z veseljem pristopili! Samo začetek je težek, ali ko se ta premaga, gre vse. Vesela bo potem Slovenija vašega probuda! Kadar se bo pa vse to zgodilo, vam bo še več z veselejšim srcem poročal Lončarski Jurij.

Iz Frama. Zopet mi je prišlo nekaj v domišljajočo bučo, da je v Framu mnogokaj prav narobe! No, kaj pa? Veste, dragi Framčani, požarno brambo tudi imate! Pa vas ne boli srce, ko komandira «fajerberhauptman» v onem jeziku, ki ga slišite le med «kunštnimi jagri», ko se zbirajo pri materi Germaniji? Ali vas ne boli srce, da obstoji na slovenskih tleh med vami zavednimi Slovenci nemški fajerber? Tu vam je treba poseči vmes! Proč z nemškim fajerberom!

Nadalje še vprašamo gospodično poštno upraviteljico, ali je ona za Maksl-novo štacuno najeta? Prigodilo se je namreč, da je mnogokrat bila v štacuni, ko so prišle stranke na pošto. In zakaj imate vedno tista vrata iz pošte v prodajalno odprta? Veste, gospodična, vam bomo začeli bolj gledati na prste! Ali stoji kje v poštni postavi, da se smejo pisma kar tako metati med ljudi na cesto, kadar se sklicuje, je adresant navzoč ali ne? Zraven tega pa še druge reči — le glejte?! Če ne bo drugače, bomo vas kje drugod priporočali! Toraj le glejte, v Framu ni nič špasa!

Moramo tudi omeniti, da se ptujska cunjia zaletava v vrlega g. planičkega šolskega voditelja! Spodtika mu, da on slabo poučuje mladino! No, da vam pa povemo, tako je ni, da bi se učenci v treh letih ne naučili črk, kakor imamo dokaze in priče iz Wodoschegg-ovega poučevanja! Kaj še hočete več? Če še ne daste miru, vam še povemo nekaj —!

Rodoljubi, vas pa opozarjamo, ne bodite zaspani! Bliza se čas, ko bo vam prišel rešen dan, če že pa to ne, pač pa dan maščevanja nad vsemi krivicami, ki so vam jih zadali framski odpadniki. Vem, da veste kaj!

Le urno na delo! Če storite, vsi kmetje, svojo sveto dolžnost, mislim, da bo prešla korajža našim nasprotnikom! Naj ne bo nobenega izgovora, ampak vsi v boj za narodne pravice, vsi za enega in eden za vse! Proč z nemčurskimi otrobi, proč s tistimi plesnivimi glavami, ki so tako splesnivile Fram, da je grota!

Fantje, vam pa polagamo na srce! Neustrašeno se izobrazujte, spoštujte slovenski jezik, popevajte mile narodne pesmi, ki blažijo mlado srce; kdor vas pa zaničuje zaradi tega — že veste, kdo je, — nemškutar!

To bo menda dovolj za letošnji pust! Bliža se čas pokore. Nemškutarji, operite zdaj krivice iz vaših duš, če le morete, ki ste jih storili framskim kmetom! Ko bo pa prišel k letu zopet ta slavni čas veselja, ne bo menda tistih plesnivih glav več toliko med nami in mi jim bomo veselo klicali v slovo: srečno adijo!

Framski ciklopi.

Iz Jurjovec pri Ptuj. Malokedaj pride v javnost kaj od nas, dasi nismo takorekoč bogu za hrbtom, ali žalibog da smo dosedaj spali spanje pravičnega, — se bolje rečeno, spanje — krivičnega — kajti krivi smo si bili sami, da ni bilo dosedaj napredka, naj si bodi v gospodarskem ali narodnem oziru. Toda čujte; mar res mislite, da se ne bomo Jurjovčani več probudili iz tega spanja! Kaj še. S podvojenimi močmi smo pričeli delovati v korist gospodarstva in naroda.

Naše «kmetijsko bralno društvo» se je za tekoče leto veliko predrugačilo. Dne 22. p. m. smo imeli občni zbor. V odbor so bili izvoljeni sledeči gg. Franc Habjanič, predsednik; Milan Gregorič, podpredsednik; Zvonimir Kovačič, tajnik; Josip Rižnar, blagajnik; Ivan Kušar, knjižničar; odborniki: Matevž Lozinšek, Janez Širovnik I., Janez Širovnik II., I. Javornik in And. Muršek; pregledovalca računov: Ant. Šel in Franc Burg. Naše bralno društvo obstoji že 4 leta, toda smemo reči, da še ni bilo o vsem tem času toliko zanimanja za gospodarski napredek kot letos. Takoj prvi dan pristopilo je k društvu več udov, kot jih je bilo pretečeno leto, in še sedaj se oglašajo.

Društvo ima za svoje ude na razpolago čistilni stroj (trijer) in travniško brano, in sedaj dobi še sod za izvažanje gnojnice na travnike. Dalje je naročeno na časnike: «Slov. Štajerc», «Slov. Gospodar», «Naš dom», «Domovino», «Kmetovalca», «Naš List», «Škrata» in Mohorske knjige, in sicer omenjene liste po več iztisov. Smelo trdimo, da se društveniki zelo zanimajo za čitanje.

Tudi v narodnem oziru se Jurjovčani probujamo, in to je pevsko društvo, sestojee iz samih kmetijskih fantov, kateri redno zahajajo po napornem dnevnem delu dvakrat na teden k pevskim vajam. Vsa čast jim! Priznati se mora tudi našemu vrlemu pevovodju gosp. učitelju Zvonimiru Kovačiču — vsa čast —, kateri tako požrtvovalno in vztrajno prihaja iz sv. Vida v Jurjovec, in sicer tako dolgo pot, fante vadit v petju. Spomladi, oziroma poleti, priredimo tudi veliko veselico z gledališko predstavo.

Le tako naprej, oprati se hočemo madeža, katerega smo povzročili mi Jurjovčani našemu slovenskemu narodu pretečeno jesen dne 22. septembra, ko smo po nemčursko «Štajerčevem» receptu volili orehovskega Vračkota namesto našega vrlega domoljuba, sedanjega deželnega

poslanca gosp. Miroslava Ploja. Še je sicer veliko gnilega med nami, toda sedaj upamo, da se to odstranimo.

Rusko-japonska vojna.

Japonske izgube pri Hejkontaju.

Ruska brzojavna agentura poroča iz Tokija z dne 22. t. m.: Glasom neuradnih zdravniških poročil je na japonski strani padlo v bitki pri Hejkontaju ali Sandepu dne 25., 26. in 27. januarja 842 mož, med njimi 82 častnikov, ranjenih je bilo 8014 mož, med njimi 271 častnikov, pogreša se pa 526 mož. 505 mož pa je postalo radi ozeblin nesposobnih za boj. Japonci so torej v celem izgubili pri Hejkontaju 9887 mož.

Koliko ladij so izgubili Japonci pred Port-Arturjem?

List «Moskovska Vedomosti» je priobčil pismo nekega pomorskega častnika iz Port-Arturja, v katerem je rečeno, da so Japonci do srede decembra lani izgubili pred Port-Arturjem 3 oklopnice, 1 križarko, 22 parnikov, 1 topničarko, nad 20 torpedovk; težko poškodovanih je bilo nad 10 torpedovk, 2 oklopnici, 2 križarki. Oni častnik zatrjuje, da je videl to s svojimi očmi. — V sedanji vojni sploh so Japonci izgubili baje okoli 140.000 mož.

Vladivostok.

Iz trdnjave v Vladivostoku je odšlo že skoro vse civilno prebivalstvo. V trdnjavi so ogromne zaloge orožja, streliva, živil, torej je Vladivostok popolnoma preskrbljen za obleganje. Rusko brodogradništvo, ki sestoji iz 3 oklopnih križark, 5 podmorskih čolnov, nad 20 torpedovk je usidrano v notranjem pristanišču. Ker se je led na morju začel polagoma tajati, se pričakuje, da se približa kmalu japonsko brodogradništvo, ki poskusi bombardirati Vladivostok.

Angleške laži.

Nemški listi poročajo iz Peterburga: Vse vesti o odpoklicanju Kuropatkina, o vrnitvi generala Lineviča in Bilderlinga ter vsa poročila o mirovnih pogajanjih smatrajo za angleške laži. Kuropatkin ostane i nadalje nadpoveljnik armade, ki je že za 70.000 mož močnejša, ko japonska. Predno začne Kuropatkin ofenzivo, kar se zgodi koncem marca, bo dobil še nadaljnjih pojačanj. Vojnega položaja tu ne smatrajo za neugodnega. «Novo Vreme» naglaša, da v inozemstvu preveč precenjujejo vpliv notranjega položaja na nadaljevanje vojske.

Iz brzojavk.

Reuterjev urad javlja: Japonci so vzeli ruska stališča na skrajnem vzhodnem krilu in groze sedaj glavnemu ruskemu stališču. Čuje se, da je napad silen in da je Nogi s svojo portartursko artilerijo došel tja. V Mukden je prišlo 40 ranjencev, 400 jih še pričakujejo. Govori se, da divja velika bitka. Vihra silen snežni metež.

Spodnještajerske novice.

Poizkušeni umor. Pred celjskimi porotniki sta bila te dni obsojena po dvanajsetni razpravi na sedem let težke ječe posestnikov s'n Urban Mohorko iz Ločič in njegova mati Jera Mohorko, prvi zaradi poizkušene umora na svojem očimu Francetu Mohorku, slednja radi nagovarjanja k umoru. Jera Mohorko se je po mozevi smrti omožila z bratom svojega moža. Sinovi so jo pa toliko časa prigovarjali, da se je dala ločiti od njega. Pozneje je ona pregovorila sina Urbana, naj umori očima, kar se mu pa ni posrečilo.

Ponarejalci denarja. Pred celjskimi porotniki je stalo pretečeni petek zopet šest obtožencev zaradi razpečavanja ponarejenih bankovcev po 20 K. Obtoženi, zgolj posestniki, ki so se večinoma vrnili iz Amerike, so bili Martin in Ivan Zorko, Anton Bučar in Alojzij Procener iz Krškega, Franc Barič iz Dobrove in Fr. Žugič od sv. Križa na Kranjskem. V Clevelandu so namreč izdelovali avstrijske bankovce Ivan Krkovič, Miha Omerza, Ivan Hrovat in Franc Pilih ter jih pošiljali obtožencem v razpečavanje. Leti so potovali po Hrvaškem in Gornjem Štajerskem ter izdajali ponarejene bankovce, dokler ni v Sevnici trgovec Vabič spoznal, da je bankovec ponarejen. Prijeli so Bučarja in Prošenerja, ki sta potem izdala sokrivce. Obsodba se je glasila: Martin Zorko 7 let, Ivan Zorko 3 1/2 leta, Al. Procener 4 leta, Bučar 4 leta, Anton Barič 3 1/2 leta in Žugič 3 3/4 leta. Soobtožena Marija Gračner je bila oproščena. Prave ponarejalce imajo v Ameriki pod ključem ter pridejo pred ameriške porotnike.

Nemške surovosti na južnem kolodvoru v Mariboru se že take, da se Slovenec že skoro ne bo upal stopiti na ta kolodvor. Posebno se odhkuje portir. Če si bo ta človek še enkrat dovolil psovati spodobne popotnike s »Verdammt Windische«, zna doživeti kako presenečenje.

Smrtna kosa. Umrli je v Celju gospa Ana Drasch, stara 86 let. Zapustila je 25.000 K za ustanovitev sirotišča za zanemarjene otroke v Celju. — V Ormožu je umrl davčni kontrolor v pokoju g. Ludovik Ehmer, star 73 let. — Na Muti je umrla posestnica Ivana Schober. — V Mariboru je umrla soproga hišnega posestnika gospa Roza Marčič.

«Štajerčevi» pristaši v luknji. Cela procesija «Štajerčevih» pristašev iz Dornove, Pacinj in Velovljeka je stala zadnji teden pred mariborskim okrožnim sodiščem. Njihov zagovornik je bil protestant in hud nasprotnik Slovencev dr. Ernest Mravljak, brat znanega Mravlja iz Št. Lenarta v Slov. goricah. Tožil pa je «Štajerčeve junake» državni pravdnik, in sicer zaradi tega, ker so pri občinskih volitvah kupovali glasove (po eno krono!) za denar in pijačo. Nekateri so se res dali podkupiti. Kašo bodo vsled tega pihali: Markež 14 dni, Anžel, Kranjc, Toplak, Bezjak, Fuks po 1 teden. Kašo bodo vsakemu zabelili z enim strogim postom. Dober tek! Slovenskim kmetom pa odpira ta obravnava zopet oči, kam dovede tudi poštene ljudi hujskanje ptujskega lističa! Ječa, to je za vse, ki se podvržejo vodstvu ptujskih nemčurjev.

Potrjena volitev. Cesar je potrdil izvolitev g. Franca Poseka za načelnika in g. Jožefa Pučnika za podnačelnika konjiškega okrajnega zastopa.

V nož se je zaletel z očesom v Studenicah pri Mariboru 9 letni šolski učenec Tripolt. Deček je oslepel na desnem očesu.

Nesreča. V Spodnjem Dravogradu je lastnik umetnega mlina Jakob Majdič prišel z nogo med dva valjarja, ki sta mu nogo do polovice zmečkala. Dasi so ga takoj prepeljali v slovenjegraško bolnišnico ter mu odrezali nogo, je vendar v strašnih mukah umrl.

Konkurz sta napovedala v Mariboru trgovca Josip Pichler in pek Avgust Zinky.

Raznoterosti.

Cenjenim našim naročnikom! Urejevanje in izdajanje našega lista je trudapolno in zvezano z velikimi stroški. List je za povzdigo štajerskih Slovencev potreben; takih priznanj je naše uredništvo od naših rodoljubov prejelo že dosedaj na stotine. Vsak delavec pa je svojega plačila vreden, torej tudi naše podjetje, koje je brez podpor, kakršno dobivajo drugi listi. Naročnina je za toliko berila zelo nizka, treba je tedaj, da se list razširi tako, da bo nanj naročena vsaka slovenska hiša na Spod. Štajerskem. Vedno opominjanje nam mrzi. One naše naročnike, ki so se pred pol letom naročili in dosedaj še ne ponovili naročnine, uljudno prosimo, da se nas spomnijo in vsaj prihodnji teden pošljejo zopet za pol leta eno borno kronico, da se jim list ne ustavi. Polagamo to na srce našim prvoboriteljem, da podreajo, kjer je potreba.

V Sutterjevi gostilni v Konjicah. Prijatelj našega lista nam piše: Zadnji čas je bilo o nekem učitelju Srabotniku precej govorice po časnikih, ki pa zbog svoje malenkosti gotovo ne zasluži tolike pozornosti. Mojo osebo je zamenjala z njim Sutterjeva natakarija, pa na nič časten način. Prišel sem v Sutterjevo gostilno, kajti on je najtreznejši izmed vseh Konjičanov — ter se podal v boljso sobo. Naročim vrček piva in nekaj svačic. Brbka natakarija me je nekam kar spočetka sumljivo gledala, kar pa seveda nisem nikakor razumel, saj nisem niti anarhist, niti nihilist in kakor se še dalje ti nevarni ljudje imenujejo! Nu, nakrat se vlije ploha z vedrega neba

(Nemško.) «Vi, ste slišali, zdaj pa bi bilo že čas, da enkrat poravnate svojo ceho, dolgo časa sem potrpečala! Jaz sem stal, kakor okamenil, potem sem se jel krohotati! Zdaj se je pojavil neki strah pri natakariji. Pohiti k drugemu gostu in vpraša: «Ist das nôt der Herr Srabotnik?» «Ne, moj sin!» je bil odgovor. Rdečica in cifrasto opravičevanje. No, da bi dotičnega gospoda natančneje poznal, bi bil že poravnal, pa tako nisem! («Ja, schau'n's, mit dem Zwicker sind sô ihm ganz ähnlich.»

— Prevelika čast, prevelika čast.) Pa to je bilo že pred meseci — ceha iz lanskega leta. Da gospod tega še ni poravnal, se toraj blagohotno opozarja. Štiri mutasti ali sodomski grehi menda trdijo, da je to utriganje zaslužka poslom.

Občinske volitve v Teharjih. — Slovenska zmaga. Nemškutarski Port Artur je padel! Teharje, doslej edina nemškutarska občina v celjskem okraju, je prišla zopet v slovenske roke! Vsa nasilnost, vse volilne spletke in sleparije, vse grožnje in pretnje, vsi golaži s pijačo vred, — vse skupaj Nemcem ni nič pomagalo, — propadli so! Tako ljutega boja se niso videle Teharje, kakor je bil oni od 25. p. m. Doslej so še vsake občinske volitve na Teharjih končale do dveh ali treh popoldne, pri zadnjih pa je bil tretji razred dodelan šele ob štirih popoldne. Skoraj do zadnjega moža so vsi naši možje prišli na volišče, pa tudi nasprotniki so spravili v boj vse, kar ima pravico voliti. V tretjem razredu je bilo oddanih nič manj kot 486 glasov! Slovenci smo zmagali z 247 glasovi proti 239. Čeprav je večina čisto mala (8 glasov), je vendar treba pomisliti, da nam je nemška volilna komisija krivično razveljavila 15 glasov. Še bolj značilno za našo zmago pa je, da so bili na naši strani sami neodvisni slovenski posestniki, na nasprotni pa sužnji štorovske tovarne, ki nimajo posesti, nego so le začasni davkoplačevalci. — V drugem razredu je bilo oddanih za naše kandidate 26, za nasprotno 20, v prvem pa za naše 5, za nasprotno 13 glasov. Zmagali smo torej v dveh razredih. Navdušenje na Teharjih in v Celju je bilo nepopisno. Slava zavednim Teharjanom - volilcem, slava neumorno delujočima organizatorjema gg. kapelanu Čemažarju in dr. Storu!

Sumljiva hvala. Ptujška «giftna krota», ki se zove tudi «Štajerc», hvali v zadnji številki na vse pretege pred kratkim umrlega bivšega odvetnika dr. Frana Strafella, češ, da je užival vsestransko zaupanje in da ni čudo, da je postal mestni župan ptujski. Potem pa nadaljuje: Zadel pa so udarci usode tega izvanredno delavnega moža in ga potisnili v ozadje. — Kateri so ti udarci? Dr. Strafella je kot odvetnik porabljal sirotinske denarje in je bil radi tega črtan pred 13 leti iz odvetniške liste. Slovenski odvetniki so «Štajercu» sami sleparji in goljufi, dr. Strafella pa, ker je bil nemčur od nog do glave, mu je vzoren mož!

Proti slovenskim napisom v Mariboru. Mariborski obč. zastop se bo v seji dne 1. marca še enkrat pečal s to zadevo. Določil bo še podrobnosti. Na to smo še čakali. Če bo vstrajal pri svojem sklepu, tedaj bodo občine po celi Sloveniji vedele, kaj jim je storiti z nemškimi napisi.

Pošta — germanizatorica. Občinski zastop na Dobrni je prosil pošto ravnateljstvo v Gradcu, naj namesto poštne pečata «Neuhaus bei Cilli» uvede poštni pečat «Neuhaus bei Cilli — Dobrna». Pošto ravnateljstvo je to prošnjo odklonilo. Proti takim germanizatoričnim težnjam avstrijske pošte naj bi se pri ministrstvu najodločneje nastopilo!

Zunanje novice.

Ročne granate. Že v 17. in 18. stoletju so bile v vojskah v rabi granate ali bombe, metane z roko. To orožje se je ponovilo v sedanji rusko-japonski vojni. Japonci so je rabili v bitki pri Liaojanu, da so premaknili Ruse iz zased. Enako so jih rabili Rusi pri obrambi Port Arturja. So pa te krogle napolnjene z raztreljivom imenovanim «pyroxilin», katere služijo pehoti pri napadih, ali obrambah kakih utrdb. V prejšnjih časih so bili v vojskah nalašč za to določeni vojaki imenovani «grenadirji».

Iz ljubosumnosti je odrezalo nos neko dekle na Nizjem Avstrijskem svojemu ljubimcu. Dekle je že dalje časa opazovalo, da ji njen «fantič» postaja nezvest. Vsled tega je sklenila, da se maščuje. Povabila ga je nekega večera pod svoje okence. Prišel je res, nič hudega sluteč. Ko se je razgovarjal z dekletom, potegne dekle britev ter mu popolnoma odreže nos, da je padel na tla. Nezvesti ljubimec se je z groznim krikom zgrudil ves krvav. Prepeljali so ga na Dunaj.

Poskušen samomor. V Divači si je 80 let stari Ivan Kukec poskusil prerezati vrat, a se je samo težko poškodoval. Prepeljali so ga v tržaško bolnico. Starček ima neozdravljivo bolezen in se je vsled tega hotel usmrtiti.

Strašna nesreča se je pripetila pretečeno nedeljo med Petrovaradinom in Novim Sadom. Osem mladih delavk v družbi nekega vojaka je hotelo iti čez zamrzlo Donavo na prepovedanem kraju. Sredi reke pa se je led udril in vsi so padli v vodo. Dve deklici sta se rešili, vojak in šest deklet pa je utonilo.

S šestnajstimi leti trikrat omožena. O takem slučaju se je obravnavalo nedavno pred pariškim civilnim sodiščem. Ta nenavadna žena je grofica Castel de Vaireil, ki še ni izpolnila 16. leta, ko je bila že trikrat omožena. Najbolj čudno pa je, da se je trikrat omožila z enim in istim možem. Mlada žena ima letnih dohodkov 10.000 mark. 13 let stara se je leta 1902 spoznala z mladim gospodom, ki se je nazival Brevnt de Morlac. Dala se mu je odvesti v London, kjer sta se aprila istega leta poročila. Grofu pa se zakon še ni zdel dovolj trden ter se je dal nekaj mesecev pozneje v Dovru še uradno poročiti. Dvakrat poročeni par je preživel nekaj mesecev na Angleškem, potem pa sta se vrnila v Pariz. Tukaj pa se je pokazalo, da je zakon po francoskih postavah neveljaven, ker žena še ni dosegla postavne starosti. Predsednik Loubet je dal mlademu paru dispenzo, da sta se imela tretjič pravomočno poročiti, ker sta pričakovala potomca. Med tem časom pa je mati mlade žene dognala, da ima njen zet izmisljene naslove in tudi posestev nima, o katerih je pripovedoval, temuč da je navaden slepar. Zahtevala je, da sodišče zakon razveljavi. Vse je radovedno, kako razsodi sodišče.

Dežela brez ječ je Grenlandija. Pa ne le, da nima ječ, tudi ključavnice in zapahi so skoraj popolnoma neznanе naprave. Za časa celih generacij sta se v deželi zgodili le dve tatvini.

Konj, ki žre jajca. Ameriški listi pripovedujejo, da živi na neki farmi v Kansasu konj, ki žre najrajši

jajca. Ako le sliši kje kokodakati kokoš, takoj zdirja v galopu tja, da se polasti jajca.

Drama pred sodiščem. V justični palači v Berolinu se je dogodila pretečene dni strašna drama. Obravnavalo se je zaradi ločitve zakona med trgovcem Ackerjem in njegovo ženo iz Wiesbadna. Trгоvec je prišel k obravnavi z obema svojima otrokoma, štiriletnim dečkom in šestletno deklico. Sodnik je zaman prigovarjal, da bi se zakonska sprijaznila. Povedal pa je, da se bo sin prisodil materi, ako se zakon loči. To je moža tako razburilo, da je med odmorom šel v sosedno sobo, kjer sta otroka čakala ter ustrelil sinčka iz revolverja. Potem se je vrnil v sodno dvorano ter se pred ženo ustrelil.

Drage besede. »Hrvatski Branik« je prinesel sledeči obračun: »Naš poslanec Čiro pl. Miletić je 25 let poslanec ter je izgovoril v tem času (po stenografskih zapisnikih) okoli 395 besed, a dobil v tem času diet za saborsko poslanstvo 35.000 K, za državni zbor v Budimpešti pa 168.000 K, tedaj skupno 203.000 K. Iz tega je razvidno, da nas ena njegova beseda velja skoraj 500 K.« — Kaj bi pa k temu rekel poslanec Štoger, ki samo zijala prodaja!

Blagoslovljeni zakon. V Washington je prišel nedavno iz Nebraske neki George Dunville, da se predstavi predsedniku s svojo rodbino. Star je 43 let, dočim ima njegova žena 38 let, imela sta že 27 otrok, in sicer devetkrat trojčke. Samo dva otroka sta umrla. Med živimi je samo ena deklica. Dunville je s ponosom rekel Rooseveltu, da misli, da je svoji domovini verno služil, ker je postavil 24 sinov za domovino na noge.

Kače v Indiji. Ravno kar izišla uradna statistika navaja, da je leta 1904 umrlo v Indiji 13.000 oseb vsled kačjega pika. To so že izgube prave moderne vojne.

Cerkveni rop. V Dragi pri Trstu so oropali v noči od 14. na 15. p. m. neznani hudobneži cerkev ter vse pobili, kar jim je prišlo pod roke, a kar je najbolj čudno, odnesli niso dragocenih zlatih predmetov, temuč le pozlačene in bakrene reči. V Trstu je policija prijela nekega Jos. Jarca, ki je ponujal naprodaj razne cerkvene predmete, ki so brezdvomno iz Drage.

Ponarejeni bankovci. Že dolgo časa krožijo ponarejeni bankovci po 20 K po Kranjski, Štajerski in Hrvaški, in sicer v obmejnih krajih ob Savi. Sedaj se je dognalo, da prihajajo ponarejeni bankovci iz Amerike, kjer jih izdelujeta neki Ivan Krković iz Boršta in Martin Zorko iz Dobrave, ki sta zaradi ponarejanja zbežala čez morje. Na Kranjskem, Štajerskem in Hrvaškem pa imata sokrivce, katerim pošiljata bankovce, da jih širijo. Treba je vsled tega previdnosti.

Gališki Židje pa revolucija na Ruskem. Iz prijateljskega pisma posnamemo: Bil sem povabljen k županu na slavnostno pojedino, ker je praznoval svoj imendan. Društvo je bilo raznobojno. Tukaj je običaj, da se tudi Židovi vabijo v takem slučaju — vsevprek! Dobil sem častno mesto poleg Židinke. Ona me vpraša, da li še ne bode padel Port Artur, ker ona in njen mož že ne moreta več mirno spati radi velike nervoznosti! Ker novine zmeraj prorokujejo, jutri bode konec itd.!! — Mi smo za Japonce! — Kakor izvestno, so vse novine ali časniki v nemškem ali angleškem jeziku pi-

sani menda po američansko-angleškem denarju podkupljeni! Židje se hočejo osvetiti za Kišenev in pa še nekaj jim roji po umazanih glavah: oni hočejo na razvalinah Rusko-Poljske napraviti židovsko »carstvo« s prestolnico Varšavo in pa prikllopiti avstrijsko Galicijo.

Od žalosti umrl. Iz Ljubnega na Gorenjskem se poroča: Kruta smrt, ki se ne ozira nič na človeške pritožbe, nastanila se je skoro gotovo pri nas. Že po novem letu je pobrala 8 ljudi. Tragičen in pretresljiv prizor zgodil se je v četrtek 16. p. m. Posestniku Antonu Pircu umrla je četrta žena dne 14. p. m. Ker je bil mož že prileten, vedel je, da izgubi zadnjo oporo za starejša leta. Žaloval je do skrajnosti; ko je minul pogreb njegove žene, priklopela je žalost do vrhunca; zgrudil se je čez 3 ure po pogrebu nezavesten na tla in bil v trenutku mrtev. G. župnik, ki je prihitel s sv. oljem, konstatiral je, da mu je od žalosti počilo srce. S smrtjo tega moža izgubi naša občina zadnjega zastopnika nekdanj tako cvetoče lončarske obrti.

Nemška domišljavost. Pretečene dni je umrl v Italiji znani nemški pesnik Oton Hartleben. Odredil je, da ga naj sežgejo v Bresciji, toda sežgati ne smejo njegove glave, ki se mora temveč shraniti kot znamenit spomenik.

Velikan. V London je prišel te dni nenavaden orjak, Rus Mahnov, ki mu najbrže na celem svetu ni para. Mahnov nosi velikanski klobuk, ki ga morajo nalašč napraviti po obsegu njegove glave. Njegov mezinček tehtal pol funta. Visok je orjak čez tri metre in tehtal tri in pol centa. Za čevlje mora plačati okoli 100 gl. Še bolj nenavaden je orjakov tek. Za zajutrak poje 18 trdo kuhanih jajc, 2 litra mleka ali čaja, 6 do 8 kosov kruha s surovim maslom. Za drugi zajutrak vzame 2 do 3 funte mesa, 5 funtov krompirja, 1 liter piva. Kosilo ima šele ob 5. uri popoldne ter poje razun juhe 3 do 5 funtov mesa, perutnine, rib, prikuhe, 3 funte kruha ter 2 litra piva. Ob 9. zvečer večerja 15 jajc, kruh z maslom in 1 liter čaja.

Grozna osveta. V Lenhenyu (Ogrsko) je neki Mika, ki je bil zasačen pri tatvini, v gozdu hotel gozdarja Jakića s sekiro pobiti. Gozdar pa je bil hitrejši ter je napadalec ustrelil. Nato je šel gozdar o stvari poročat k sodišču. Pred sodiščem pa so se zbrali sorodniki umorjenega in drugi vaščani ter hrupno zahtevali, da se jim gozdar izroči. Sodnik je dal vrata zapahnuti in poslal orožnike, toda, preden so orožniki prišli, je množica razbila vrata ter privlekla gozdarja na cesto, kjer so ga sorodniki umorjenega toliko časa z nogami teptali, da je bil kepa mesa. Orožniki so prišli prepozno, vendar so streljali ter ranili pet oseb.

2000 kron za prst. »Newyork World« prinaša oglas, v katerem se ponuja 2000 K za zdrav ženski prst, ki bi se cepil na drugo roko. Ženska, ki bi hotela v ta namen prodati svoj prst, ne sme biti stara nad 45 let.

Škandali v italijanski sodni dvorani. V Rietiju pri Neapolju je bil 16. p. m. neki ropar pred porotniki in naval občinstva, ki se je splošno navduševalo za roparja, je bil velikanski. Hipoma je nastal med državnim pravdnikom in obema zagovornikoma prepir in, ko se je predsednik vmešaval v prilog državnega pravdnika so,

se spopadli. Črnilniki in stoli so leteli sem in tja, tako da so sodniki in državni pravdniki morali končno bežati. Med tem so poslušalci vdrli iz svojih prostorov ter se zapletli z uradnimi slugi v pravcato bitko. Ako bi obtožence ne bil v železni kletki, kakor je to v Italiji pri velikih zločincih običajno, bil bi med pretepom prav lahko zbežal. Končno je prihitelo vojaštvo, ki je napravilo mir. Bilo je mnogo ranjenih.

Čudna menjava brzojavk. Povodom otvoritve poljedelskega zavoda v Italiji so došle italijanskemu kralju od več vladarjev brzojavke, na katere je kralj odgovoril. Laško časopisje je te brzojavke in odgovore na nje takoj po publikaciji kraljevega lastnoročnega pisma obelodanilo. Vse pa je presenetilo, da brzojavke nemškega cesarja ni bilo nikjer v listih čitati. Vzrok temu je bil, da je telegrafična cenzura brzojavko nemškega cesarja konfiscirala. Kaj pač je vseboval ta telegram, da ga ni bilo moči priobčiti?

Mesto pod vodo. Vsled močnega dežja je bilo te dni italijansko mesto Bari pod vodo. Dasi so delali vojaki in gasilci neumorno, vendar je utonilo več ljudi. Mnogo hiš je izpodkopanih tako, da se zrušijo.

Na ledu sredi morja. Kakor poročajo petrogradske «Novosti», je bilo pred nekaj dnevi veliko število ribičev v finskem zalivu v veliki življenjski nevarnosti. Okoli dvesto jih je bilo na ledu, večina njih celo na konjih pri otoku Leskar. Bilo je zvečer in ves dan je pihal hud veter. Naenkrat je bilo slišati močan pok in prestrašeni ribiči so videli, da se je led, na katerem so stali, ločil od obrežnega ledu in plaval na široko morje. Okoli 50 mož se je še moglo rešiti na ledu, ostalih 150 je pa odnesel led z njihovimi konji na prosto morje, kjer so prebili celo noč med življenjem in smrtjo. K njihovi sreči je začel pihati nasprotni veter, ki je led pognal nazaj k obrežju, da so se lahko vsi rešili.

Listek.

Kako sem se oženil.

(Slika. Drago Camok.)

Pa naj . . . Šel sem k brivcu, dal si odstriči lase in obriti brado. Tako! Zdaj še to zamazano, staro kravato strani in — smuk v novi, črni frak. Na roke usnjate, pa ne mislite kravje, fine rokavice in postavim, pa le počasi, še moj c. linder na glavo in — in no, šel sem . . .

V srečo mi je mrmrala sreča in z gotovostjo sem stopil čez hišni prag.

Ljudje, koji so me poznali ter srečavali vsaki dan v oni zamazani, stari obleki, so se ustavljali ter kimaje z glavami zijali za menoj.

Brigal se nisem zanje — moje misli so hitele pred menoj tja gori, konec ulice — in jaz sem šel za njimi.

Lahko, kakor bi imel komaj dvajset let, sem zletel po stopnicah gor v prvo nadstropje.

Srce mi je močno bilo, ko sem obstal pred vrati z napisom: «Josip Strelec, c. kr. notar.»

Nekoliko sem se pomudil, da se oddahnem, predno sem pritisnil na mali gumb pri vratih. Toda naprej, naprej!

Triiilin — triiilin — — počakal sem malo, poravnal si še lase in navihal brke. Vrata se slednjič odpro — široko zijajoča, stara kuharica je stala pred mano.

«Prosim, je gospod natar doma?»

«Da, prosim blagovolite vstopiti,» in šel sem za zijajočo se staro kokljo v vsprejemno sobo. Nisem dolgo čakal — vrata se odpro in v sobo stopi gospod notar.

«Sluga pokoren, gospod notar,»

«O zdravi, moj gospod doktor, čast mi je, velika čast.»

«Oprostite mi, da se drznem vas nadlegovati, toda srce mi nareka govoriti. Gospod notar! Jaz ljubim vašo gospico hčerko — in danes prihajam k vam, — vas prosit za njeno roko.»

«Veliko čast mi skazujete s tem, gospod doktor. Nasprotovati nočem sreči svojih otrok.»

Stopil je k vratom ter zaklical: «Elza.» Kmalu nato je prihitela gospica Elza, dekle petindvajsetih zim. Dolga, suha in nič kaj lepa! No, to pa je samo bodoča moja — svakinja. — — — — —

«Poljubljam roko, gospica!» pravim in se približam zardevšemu dekletu. Toda gospod notar me prestriže.

«Elza — gospod doktor — me je ravno sedaj povprašal za tvojo roko, jaz privolim z veseljem, če le ti ljubiš gospoda.»

Za vseh petintrideset mladih petelinov — ali slišim prav.

Elza je pobesila oči in z glasom polnim sreče je zašepetala: «dragi oče» in objela je tega nesrečnega notarja.

Jaz sem presenečen stal tu — in nisem mogel črhiniti besedice. Prijel je oče hčerko za roke ter stopil k meni:

«Tedaj bodita srečna . . .» odskočil sem stran.

«Gospod notar, oprostite — jaz — jaz — ljubim — Mi — Milko» sem prestrašen izustil. Obstal je notar — prebledela Elza.

«A — a — obžalujem, Milka se je včeraj zaročila z grajščakom «s Slema».

Krog in krog srca, skozi pljuča, tja do obisti me je pogrelo. «Kaj?!» Zijal sem, še bolj kot popred vame kuharica, v gospoda notarja. Kaplje so mi stopale na čelo; gospica Elza je zaihtela — zakrila oči in zbežala.

Molče sva stala z notarjem. Slednjič se gospod notar nasmehne ter pravi: «res obžalujem, da ste prepozni.»

Obrnil sem pogled skozi vrata, odkoder je prihajal pridružen jok Elzin.

To dekle te ljubi; zašumelo mi je skozi dušo. — — — — —

Kaj sem hotel? Ker sem že prišel, nisem hotel oditi prazen. Poprosil sem vnovič — in tedaj za roko — Elze. — — — — —

In zdaj je moja ženka. Srečen mož sem. Ljubiva se in sva srečna!

Tako sem se ženil — filister s strgano, zamazano staro kravato in z zanemarjenim ovratnikom.

Vabilo družbe sv. Mohorja. Družba sv. Mohorja s tem uljudno vabi vse Slovence k pristopu za l. 1905. Prosi, da ji ostanejo zvesti dosedanji udje tako v naši slovenski domovini kakor izven nje, a tem naj se pridruži še kolikor le možno novih! Ravnilo nam mora namreč vedno biti resnica: Mohorjevih udov število je verskega in slovenskega duha merilo. Pomnimo si to in delajmo tako!

Č. gg. poverjenike zopet prosimo, naj čim preje dovrsijo svoje, sicer težavno, a toliko bolj hvaležno in koristno delo nabiranja družbenih udov. Vse ude [pa prosimo, naj ne le samo pravočasno vplačajo svoj donesek, da s tem olajšajo delo poverjenikom, marveč vsakdo naj se potruži, da Mohorjevi družbi pridobi novih članov.

Plačilo za sedanje prispevke in raznoteri trud sprejme sleherni Mohorjan jeseni, ko se razpošiljajo družbene knjige. Odbor se nadeja, da bo letošnji naš dar zadovoljil vsakega Mohorjana tako glede vsebine kakor oblike. Že koledar za leto 1905 je obširneje označil knjige, ki jih prejmo naši člani za letošnje leto in ki so te-le:

1. «Zgodbe sv. pisma.» XII. snopič. Spisal dr. Jan. Ev. Krek. — Vrloznani pisatelj lepo nadaljuje svoje delo, ki bo gotovo vsakemu v mnog pouk in veselje.

2. «Dušna paša.» Spisal Friderik Baraga, bivši škof v Severni Ameriki. — Družba izda ta molitvenik po večkrat izraženi želji in upa, da s tem vstreže cenjenim udom, da dobe v roke temeljito sestavljeno, z večjim tiskom tiskano knjigo slovečega slovenskega škofa in pisatelja.

3. «Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini.» Spisal Jernej Andrejka. 2. snopič. — Zaključuje se znamenito delo o zadnji zasedbi Bosne. Prvi del je vzbudil velemnogo zanimanja med Slovenci, tudi drugi del bo po bogati vsebini in mnogih podobah gotovo ugajal.

4. «Slovenske večernice.» 57. zvezek. — «Večernice» so Slovincem že stare znanke. Letošnje obsegajo samo lepe povesti.

5. «Gospodarski nauki.» I. knjiga. — Novo podjetje Mohorjeve družbe. Zbirka raznovrstnih gospodarskih sestavkov bo dobro služila vsem slovenskim gospodarjem in gospodinjam.

6. «Koledar za leto 1906.» bo zopet prav mnogovrsten. Med mnogimi drugimi sestavki bo prinesel

življenjepis slovečega učenjaka in junaka Jurija Vege, črtice iz rusko-japonske vojske, razgled po svetu itd.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dološijo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dološijo ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštnino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!

V Celovcu, dne 29. prošince 1905.

Odbor.

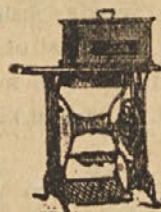
Dobro idoča kovačnica

h koji spada 1 hlev in nekaj zemlje, se da izurjenemu kovaču v najem.

50

Jurij Sagadin

posestnik in špehar v Slovenjivasi, pošta Ptuj.

Ivan Jax in sin

Ljubljana.

Dunajska cesta 17.

priporoča

svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in voznih koles,
glasbenih avtomatov
in pisalnih strojev.

Naročniki! Dajte naš list tudi sosedom, da ga bero in naroče!

ŠALJIVI ŠTAJERC.

Žid v Dravi.

(Ptujška.)

Žid in mesar se srečata. Mesar pravi Židu: «Ti, Židek, ko se srečava zopet, me moraš lepo pozdraviti: „Pohvaljen bodi, Jezus Kristus.“ Če me ne boš, pa boš videl, kako se Ti bo godilo!» — Žid pa mu pravi: «Tega imena nikdar ne izpregovorim.» — «Bova videla.»

Za 14 dni se srečata Žid in mesar na mostu. Mesar ga pogleda, Žid pa hoče oditi naprej. «Ali ne veš, kaj sem ti rekel?» Žid se ne zmeni za pozdrav, mesar pa ga pograbi in — štrbunk! — je Žid že v Dravi.

Drava svečana meseca še ni posebno topla. Žid se strese na bregu, ko se je z vsemi silami skobacal iz vode, pa hajd na sodnijo tožit: «Mesar Kravosek me je vrgel v Dravo.»

Tisti gospodje na sodniji so zelo radovedni. To slabo navado imajo, da hočejo vedeti vse natanko, kdaj ga je Kravosek vrgel v Dravo, kje se je to zgodilo, zakaj ga je vrgel. Zastonj gotovo ni bilo, v nečemur se je moral Kravoseku zameriti. Vprašajo Žida:

«Zakaj Vas je vrgel mesar v Dravo?»

Žid pa reče; «Saj mesar ve, naj sam pove.»

Mesar pa reče: «Jaz ne vem, naj Žid pove.»

Žid pa ni hotel povedati, ker noče imena Jezus Kristus izreči. Hitro so bili gotovi. Sodnik je nagnal oba ven. To se je zgodilo na ptujskem mostu na dan sv. Nikola ovega leta. (Brglez, ki je bil na mostu.)

*

Previdnost.

Gospod Vladko pride neko noč precej pozno domov. Ne reče nič, ne zine nič, marveč poišče dežnik v omari, se vsede na sredo sobe in dežnik razpne. — Ona (vsa začudena): «Vladko, kaj vendar počneš! Ali si ob pamet?» — On: «Kaj še! Samo na grom in točo čakam»

*

Radoveden tat.

Tat: «Gospod sodnik, prosim, da razpravo odložite, ker je moj odvetnik zbolel.» Sodnik: «To ne gre. Vas so pri tatvini zalotili in res ne vem, kako bi vas mogel odvetnik braniti.» — Tat: «Tudi jaz ne vem, zato sem radoveden, kaj si je gospod odvetnik v moj zagovor izmislil.»

*

Najlepsa godba.

Imenitni glasbeniki so se pogovarjali in pričkali, katerega godala glas je najprijetnejši. Ta je hvalil gosli, oni orglje, tretji flavto itd. Naposled vprašajo tudi moža, ki je dosedaj tiho poslušal te razgovore, naj pove, katerega godala glas najbolj ugaja njemu. «Meni?» odgovori mož, «meni najbolj ugaja, če slišim, da cvrči pečenka na ognjišču.»

*

Kdo veruje?

Neki šaljivec je pripovedoval, da je bil nekoč tako zelo razmišljen, da je zvečer slekel suknjo ter jo položil

v posteljo, samega sebe pa je obesil na klin ter tako prespal vso noč. «Oh, to še ni nič,» reče drugi, «jaz sem nekoč položil gorečo svečo v posteljo, samega sebe pa sem ugasnil.»

*

Nemogoče.

«Bolnik je zelo slab, dajajte mu hrano le po gosjem peresu.» — «Da, ali če bode hotel «knedeljev», kako bomo te spravili v gosje pero?»

Loterijske številke

vlečene dne 18. februarja:

Trst: 5, 86, 18, 39, 9.

vlečene dne 25. februarja:

Gradec: 48, 82, 40, 77, 4.

Posestvo naprodaj

obstoječe iz enonadstropne hiše s 5 sobami in 2 kuhinji, veliko gospodarsko poslopje in 3 orale zemljišča, vse v dobrem stanju. Posestvo je obokrajni cesti, pol ure od Kozjanskega trga. Hiša je pripravna za gostilno ali malo trgovino. Cena 3600 kron, 1800 kron je sproti za plačati, ostane pa v letnih obrokih. Kdor želi kupiti, naj se zglesi pri Francu Kuneju, posestniku v Podsredi št. 47.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja
prva sisečka tovarna tamburic

J. STJEPUŠIN

Sisek (Hrvaško).

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine. V isti tovarni izbaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po enkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron z glasbeno prilogo vred.

Za vsaki instrument se jamci.

Velik cenik s slikami se pošlje na zahtevanje zastonj.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

47

Franc Varlec v Brežicah

trgovina z mešanim blagom,

Priporočam svojo bogato zalogo manufakturnega blaga, kakor različne vrste volnenega blaga v vseh najnovejših barvah in uzorcih, dalje ženskega in moškega čajga, druka, satina, atlasa, štofa, belega platna i. t. d. Veliko zalogo atlasnih in svilenih robcev najnovejši uzorci, vse po najnižjih cenah. Ker kupujem špecerijsko blago vedno v večji množini in od največjih tovarn, lahko tudi v teh predmetih postrežem z najnižjimi cenami.

Priporočam dalje svojo veliko zalogo vsakovrstne železnine, šinje, osi, lopate, motike, cementa, trstine, lite in posteklene posode, samokolnice, rogaške kamne i. t. d. Imam tudi vedno veliko zalogo porcelanaste in steklene posode. Kupujem in plačujem po najvišjih cenah različne deželne pridelke in prodajam iste po primeroma nizkih cenah. — Ker nameravam svojo zalogo iz različnih vzrokov zmanjšati, prodajam vse omenjene predmete po veliko znižanih cenah.

Točna postrežba!

Nizke cene!

Prodajam tudi vsakovrstna poljska in vrtna semena, kakor koroško in rdečo štajersko deteljo, garantirano čisto brez žide i. t. d.

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špecerijskih, delikatesnih trgovinah. Na debelo razpošilja:

Indra Tea Import Compani Trst.

Glavna zaloga: A. Jurcev naslednik Alojzij Senčar v Ptuj

Praktični in zobozdravnik

med. univ. dr. Béla Stuhec, Ptuj

Minoritni trg št. 6 nasproti sodišču

ordinuje od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. — Zaliva in stavi zobe ter izdeluje zobovja z zlatom in kavčkom. Pijanje zobov brez bolečin!

Vsega zdravilstva

dr. Ant. Gregorec

praktični zdravnik v Ptuj

ordinuje v Kaiserjevi hiši, Florijanske ulice št. 6.

Prepričajte se!

da je edina resnično rabljiva žepna svetilka le izboljšana električna žepna svetilka **„BAZDA“**. Brez nepripravnega napolnjevanja s pasto ali s tekočinami, ki se ob daljši hranitvi skvarijo. **Priznano izvrsten izdelek**, ki se je že pre-pogosto dobro obnesel. Vse druge so le igrače in navlaka brez cene, ki je vključ svoje cenosti še

predraga. Nevarnost je izključena! Nosi se pri-pravno v žepu. **Nedosežen vpliv z lučjo! Gori prav dolgo!** Neodvisno od vetra in vremena! Kompletna žepna svetilka stane 3 K, s povečalno leč o4 K. Dvojnata nadomestna baterija, ki ga-rant. zdostuje za 3—4 mesece 1 K. S povzet-je ali če se pošlje denar naprej, razpošilja

**Elektriška manufaktura
„BAZDA“**

Dunaj V/2, Schönbrunnerstrasse 113/90.

Največja in najpopolnejša specialna trgovina te stroke.

Ponos vsake gospo-dinje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinj-stvu, kadar se napravlja vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehuje ouprto.

Vidmarič kaže kmetom moč „Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli“.

JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija povzjetem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 kron, 24 steklenič (2 ducata) 8 kron 60 vin., 36 steklenič (3 ducati) 12 kron 40 vin., 48 steklenič (4 ducati) 16 kron, 60 steklenič (5 ducato) 18 kron.

Manj kakor 12 steklenič se ne razpošilja.

Slavonska zel se rabi s prav sijajnim in najboljšim vspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti hodenju, kataru in odstranjuje gube sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolešnih.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 krone 40 vin., 4 originalne stekle-nice 5 kron 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 kron 20 vin.

Manj kakor dve steklenici se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

195-14

P. Jurišić, lekarnar

Pakrac.

Pozor!

Bolnemu zdravje!

Pozor!

Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve naj-priljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice delujejo izvrstno pri vseh želočnih in in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodeca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezn, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meš-čanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim

Kompanjon

z nekoliko gotovine, ki je pripraven za polovanje in zmežen obeh deželnih jezikov, se išče za agenturo mešanega blaga in komisijsko obrt na Spodnjem Stajerskem.

Ponudbe je poslati pod: „Zanesljiv trgovec“ na upravnništvo „Slovenskega Stajerca“ v Kranju.

Ceno češko posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9-60, boljšega K 12—
belega, jako mehkega, skubljenega K 18—; 24 kg
snežno-belega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Pošilja se franko
proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi
poštnih stroškov. 34

Benedikt Sachsel, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

Zahtevajte brezplačno in franko

moj veliki ilustrirani cenik o dobrih solidnih in
cenenih urah, zlatnini in srebrenini 37

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brux)

št. 1375, Češko

Nikelnasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent,
z nikelnasto verižico in futralom gld. 2-50, 3 ko-
madi 7 gld., 6 komadov gld. 13-50. Ista z dvojnimi
pokrovom gld. 3-50. Pristna srebrna remontoir-ura,
odprta gld. 3-80, Pristna srebrna oklepna verižica gld. 1-20. Nikel-
nasta budilka gld. 1-45, 3 komadi 4 gld., s ponoči se svetečim ka-
zalnikom gld. 1-65, 3 komadi gld. 4-50. Za vsako uro strogo reelno
triletno pisмено jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali
pa se denar vrne!

Zalagatelj veliko gosposkih in samostanov.

Java kava

direktno od pridelovalca.

Pošilja se **5 kg vrečiča** colnine prosa, brez vseh stroškov na
vsako poštino postajo.

Marka **Javaflor**, najfinejša, «surova» gld. 6-65

fini, zelena, » » 6-20

Javabrazil, mešanica, «surova» » 5-75

Kapucinska mešanica «pečena» » 7—

Tudi druge vrste kave po zelo ugodni ceni.

Čaj

1 kg: gld. 2-80, — 4 gld., — gld. 5-50. 39

Turk & Co.

posestnik plantaž na otoku Java. Pošiljatve iz skladišča v luki.

Trst, Acquedotto 62.

Oves

(Willkomm).

Ta težka vrsta ovsa obrodi v vsaki zemlji, zori
zgodaj, jako bogato obrodi, da visoko, dobro
slamo za krmo in se ne poleže. Ker se na redko
seje, zadostuje na 1 oral 50 kg. Pošilja se v
vrečah po 25 kg za 9 K, 50 kg za 17 K, 100
kg za 32 K. Vzorci po 5 kg franko za 3-20 K
proti predplačilu. 48

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah
na Štajerskem.

Zdravje je največje bogastvo.

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in ne nadkri-
ljive kapljice sv. Marka se
uporabljajo za notranje in
zunanje bolezni. Posebno
odstranjujejo trganje po ko-
steh, nogah in rokah ter
ozdravijo vsak glavobol. One
delujejo nedosegljivo in spa-
sonosno pri želodčnih bo-
leznih, ublažujejo katar in
izmeček, odpravijo naduho,
bolečine in krče, pospešujejo
in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in
male gliste ter bolečine, po teh provzročene. Tudi delujejo izborna
proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih
ter «koliko» in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od
te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljša sredstvo proti bolezni na maternici in
«madroni» in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in
kmečki hiši.

Dobiva se samo v **„Mestni lekarni v Zagrebu“**. Na-
ročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov trg št. 80
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat
(12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer **franko na**
vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — h.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „ — „	5 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „ — „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj
ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so z po-
sebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdra-
vili: Ivan Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan
Barčič, župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef
Seljanič, kmet, i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,

Mestni trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Za marljivega trgovca-Slovenca sigurna prihodnost!

Posestvo za trgovino

z enonadstropno hišo za stanovanje in hišo za prodaj-
alno (18 delov), dvoriščnimi poslopji in vodnjakom na
dvorišču, približno 3 orale travnikov, njiv in vrta, kom-
pletna oprava za prodajalno (mešane trgovine), v ne-
kem večjem prijaznem trgu na Spodnjem Štajerskem s
sedežem oblasti in železniško postajo se radi nastalih
razmer obdaja za 11.300 gld. Plačati je naprej 1600 do
2000 gld., ostanek pa v poljubnih obrokih.

Ponudbe je poslati pod «Ugodna prilika» na upravništvo «Slo-
venskega Štajerca» v Kranju. 44

Izvrsten okus kave dosežete s primešanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovoljno.

Posla 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“

vsem odjemalcem zastoj pošiljani mesečno.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kron.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mesnem trgu zraven rotočva

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 1/4% na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Splitu.

Akcijski kapital 1.000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitninske kavicje.

Eskomt in inkasso menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Največja in najcenejša

domača narodna eksportna tvrdka ur, zlatnine
in srebrnine. Priznано dobro blago!

Žepne ure so pravega
svicarskega izdelka.

K. Suttner

urur

v Kranju (Kranjsko).

Zalagatelj družbe c. kr. državnih uradnikov za Avstrijo, priporoča svojo bogato zalogo finih in natančno idočih švicarskih ur, zlatnine in srebrnine. — Mali dobiček, veliko spečavanje. — **Ceniki na zahtevo zastoj in poštnine prosto.**

Opomba. Da je moje blago zares fino in ure zanesljivo idoče, je dokaz to, da razpošiljam iste na vse kraje sveta. Kdor hoče kupiti dobro idočo uro, naj se zaupno obrne na mojo tvrdko.

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznано najboljšje oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Prodaja na debelo.

Prodaja na drobno.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.